

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ

Члан 1.

У Закону о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 – др. закон, 71/12 – УС, 83/14 и 113/17), после члана 14. додаје се члан 14а, који гласи:

„Члан 14а

Права и обавезе из уговора о финансијском обезбеђењу који је закључен у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење, укључујући давање, стицање, промену и реализацију средства обезбеђења у смислу тог закона, извршавају се несметано без обзира на покретање, отварање и спровођење поступка стечаја над стечајним дужником – даваоцем или примаоцем средства обезбеђења.

Одредба става 1. овог члана сходно се примењује на остваривање права на нетирање по основу других финансијских уговора у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење.

На намирење поверилаца из средстава обезбеђења по основу уговора о финансијском обезбеђењу не примењује се овај закон.

На намирење поверилаца из става 3. овог члана примењује се закон којим се уређује финансијско обезбеђење.”.

Члан 2.

После члана 50. додају се назив изнад члана и члан 50а, који гласе:

„Повериоци који су примаоци финансијског обезбеђења

Члан 50а

Повериоци који имају заложно право по основу уговора о финансијском обезбеђењу у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење, односно чије је потраживање на други начин обезбеђено по основу тог уговора, нису стечајни повериоци, разлучни повериоци, заложни повериоци и излучни повериоци у смислу овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је износ потраживања поверилаца који су примаоци финансијског обезбеђења већи од износа вредности остварене намирењем по основу уговора о финансијском обезбеђењу, ти повериоци право на намирење за разлику у висини тих износа остварују као стечајни повериоци у складу са овим законом.

Повериоци чије је потраживање према стечајном дужнику обезбеђено по основу уговора из става 1. овог члана дужни су да надлежни суд обавесте о намирењу свог потраживања по основу тог уговора у року од осам дана од дана намирења тог потраживања које је извршено на дан отварања стечајног поступка или након тог дана, у току стечајног поступка.

Обавештење о намирењу из става 3. овог члана нарочито садржи следеће податке:

1) пословно име, седиште и матични број повериоца, са контакт адресом;

2) број новчаног рачуна, односно рачуна финансијских инструмената са ког је извршено намирење;

3) којима се идентификује кредитно потраживање из ког је извршено намирење;

4) укупан износ потраживања (главница и камата), са подацима о намиреном и ненамиреном износу потраживања (главница и камата);

5) датум намирења потраживања;

6) правни основ потраживања, односно назив уговора са датумом закључивања;

7) о томе да ли се о потраживању води парница и, ако се води, назив суда и ознаку списка.

Ако је након намирења потраживања повериоца по основу уговора о финансијском обезбеђењу у складу са законом којим се уређује финансијско обезбеђење преостала вредност из средства обезбеђења, односно имовине стечајног дужника дате у смислу тог закона, на намирење потраживања, односно на ту имовину стечајног дужника и предузимање радњи стечајног управника у вези с том имовином примењују се одредбе овог закона.

Одредбе ст. 2-5. овог члана сходно се примењују на повериоце који су своје потраживање, у целости или делимично, намирили нетирањем по основу другог финансијског уговора, у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење.”.

Члан 3.

У члану 62. после става 9. додаје се став 10, који гласи:

„Мере обезбеђења из овог члана не могу се одредити у односу на средства на рачуну, односно имовину стечајног дужника која је примаоцу обезбеђења дата у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење.”.

Члан 4.

У члану 79. после става 4. додаје се став 5, који гласи:

„На средства на рачуну стечајног дужника која чине средство обезбеђења у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење не примењују се одредбе ст. 2. и 4. овог члана.”.

Члан 5.

У члану 82. став 3. мења се и гласи:

„На нетирање по основу превременог доспећа или престанка обавеза (*close-out netting*) по основу уговора о финансијском обезбеђењу и других финансијских уговора у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење, примењују се одредбе тог закона.”.

Став 4. брише се.

Члан 6.

У члану 94. после става 5. додају се ст. 6. и 7, који гласе:

„Одредбе овог члана не примењују се на уговоре чији је предмет финансијска обавеза чије је извршење обезбеђено уговором о финансијском обезбеђењу, односно на уговоре о финансијском обезбеђењу у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење, ако је тим уговорима предвиђено да постојање стечајног разлога, подношење предлога за покретање стечајног

поступка или отварање стечајног поступка представља аутоматски основ за раскид тог уговора или основ за раскид на захтев сауговорача стечајног дужника.

Одредбе става 6. овог члана сходно се примењују на друге финансијске уговоре у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење, а у вези са намирењем потраживања нетирањем, у складу са тим законом.”.

Члан 7.

У члану 96. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Одредбе овог члана не примењују се на уговоре чији је предмет финансијска обавеза чије је извршење обезбеђено уговором о финансијском обезбеђењу, односно на уговоре о финансијском обезбеђењу у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење.

Одредбе става 3. овог члана сходно се примењују на друге финансијске уговоре у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење, а у вези са намирењем потраживања нетирањем, у складу са тим законом.”.

Члан 8.

У члану 126. став 3. тачка 2) мења се и гласи:

„2) на основу уговора чији је предмет финансијска обавеза чије је извршење обезбеђено уговором о финансијском обезбеђењу, односно на основу уговора о финансијском обезбеђењу у смислу закона о финансијском обезбеђењу, као и на основу другог финансијског уговора у смислу тог закона, а у вези са намирењем потраживања нетирањем, у складу са тим законом;”.

Члан 9.

У члану 157. после става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Спровођење мера предвиђених планом реорганизације не може се вршити супротно одредбама закона којим се уређује финансијско обезбеђење.”.

Члан 10.

У члану 159б после става 9. додаје се став 10, који гласи:

„Мера из става 3. овог члана не може се одредити у односу на средства на рачуну, односно имовину стечајног дужника која је примаоцу обезбеђења дата у смислу закона којим се уређује финансијско обезбеђење.”.

Члан 11.

После члана 206. додају се назив одељка, назив изнад члана и члан 206а, који гласе:

„Прекршаји, мере и новчане казне

Необавештавање о намирењу потраживања по основу уговора о финансијском обезбеђењу и других финансијских уговора

Члан 206а

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако надлежни суд не обавести о намирењу свог потраживања по основу уговора о финансијском обезбеђењу, односно другог финансијског уговора путем нетирања (члан 50а ст. 3. и 6).

За радње из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 20.000 до 150.000 динара.

За радње из става 1. овог члана Народна банка Србије изриче мере и новчане казне субјектима над чијим пословањем врши контролу, односно надзор, према посебним законима којима се уређују њена контролна, односно надзорна овлашћења.”.

Члан 12.

Стечајни поступци који до дана почетка примене овог закона нису окончани, окончаће се по прописима који су били на снази до дана почетка примене овог закона.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јануара 2019. године.